

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES

Número solt. 0'15 ptes.

Trimestre. . . 1'50

ESPANYA

Any 7 ptes.

AMERICA

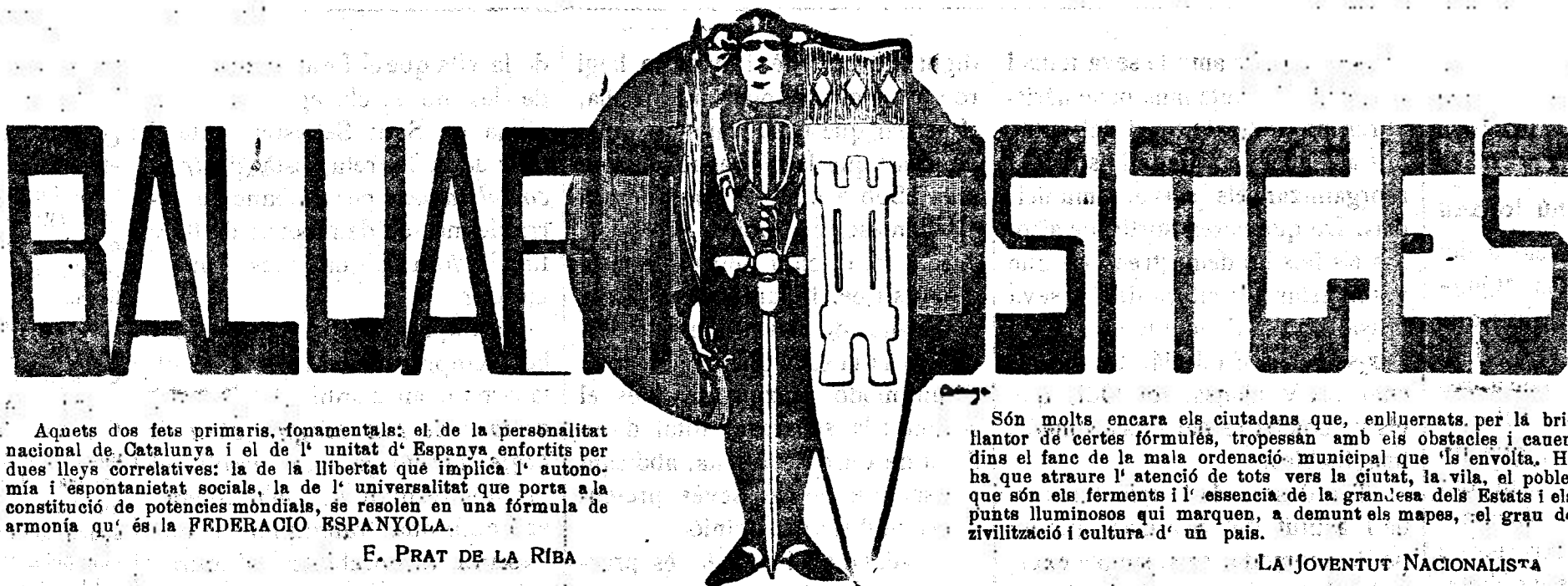
Any . . . 2'50 pesos (or)

ANUNCIS:

ESQUELES, REMESOS

I RECLAMS

a preus convencionals.

Aquests dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i l'espondanietat social, la de l'universalitat que porta a la constitució de potències mundials, se resolten en una fórmula de harmonia que és la FRDERACIO ESPANYOLA.

E. PRAT DE LA RIBA

«La Nacionalitat Catalana», Cap VIII El Nacionalisme polític».

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, tropessen amb els obstacles i cauen dins el fang de la mala ordenació municipal que ls envolta. Hi ha que atraure l'atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els fermentos i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

Manifest convidant al primer Congrés dern Municipal.

REDACCIÓ

ADMINISTRACIÓ:

CARRER

DE LES PARELLADAS,

NÚMERO 9.

Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen
baix la exclusiva res-
ponsabilitat dels res-
pectius autors.

No s'etornen
els originals.

Any XVII Sitges, 19 de Maig de 1917 Núm. 815

D. Antón Mussons Mirabent

va morir cristianament en aquesta vila el día 14 de Maig del corrent any 1917
havent rebut els Auxilis Espirituals

(E. P. D.)

Els seus afligits: esposa, D.ª María Salomé Nicolau; filles, M.^a de les Neus i M.ª Antonieta; germana, Francisca; germana política, D.ª Adela Robert, viuda Mussons; nevots, cosins, demés parents (presents i ausents) i la raó social CARBONELL, LAFARGA Y C.^a, de Santiago de Cuba, al recordar als seus amics i coneguts tan irreparable pèrdua els supliquen el tinguin present en les seves oracions i se serveixin assistir als funerals que en sufragi de la seva ànima se celebraran el pròxim dimars, día 22 del corrent, a les deu del matí, en la Iglesia parroquial d'aquesta vila.

Les misses després de l'Ofici desseguida la del Perdó.

Agraint l'assistència, el dol es dona per despendit.

No s'convida particularment.

L'assumpte de la Biblioteca popular

La petició

Bon punt enterada la Corporació Municipal presidida per Don Pere Carbonell Mestre, l'any 1915, de l'aprovació de l'esmena adicional al projecte de Biblioteca Populars, per l'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya, en sentit que es donés preferència, en l'instauració d'aquelles, a les localitats que fessin l'ofertiment d'alguna base econòmica; així com del Concurs que el Concell Permanent de la Mancomunitat acordà obrir entre les poblacions de Catalunya representades pels seus Municipis, Institucions o particulars que volguessin col·laborar en aquesta empresa de cultura; la Corporació Municipal, repetim, empenqué tots els treballs encaminats a la petició per a Sitges d'un dels susdits dipòsits de llibres de divulgació científica.

En sessió ordinària del 28 de Octubre de 1915, una vegada resoltes les dificultats totes, el Consistori aprovà, comunicant-ho a l'instant: 1. Acudir per instància a l'expressat Consell, sol·licitant al Excm. President de la Mancomunitat, es concedeixi an

aquesta vila, la instauració d'una Biblioteca popular de segon grau. 2. Oferir la cessió gratuïta a favor de la Mancomunitat, del terren necessari per a la instauració. 3. Oferir una subvenció anual equivalent al deu per cent del fons inicial que la Mancomunitat cedeix, o sigui una subvenció de trescentes pessetes. 4. Oferir el servei material de llum i aigua que la instal·lació de la Biblioteca necessita. 5. Concedir la exenció dels pagaments dels arbitris municipals establerts i autoritzats en pressupost, sobre edificacions, empalms a les cloaques i altres també autoritzats. Els articles 6, 7 i 8 es referien a la urgència i fins diverses de la comunicació.

Apart de l'esmentada sol·licitut indispensable, la influència dels nostres amics va posar-se decidament al costat de l'obra bella, no negligint res que fós per a poder aixecar un temple de civilitat a la Vila Blanca.

El fall

Malgrat l'activitat desplegada, no s'adjudicà a Sitges la Biblioteca de segon grau, devent-se en part a la base vuitena que

adverteix: "En cas de semblar anàloga l'importància i facilitats de dos dels oferiments presentats, el Concell de la Mancomunitat procuraria en el possible distribuir ja les primeres instaurances entre les diferents regions catalanes."

Insinuacions malévols

Arran de aquest fet, apareixia en els "Quaderns d'Estudi"—publicació del Concell d'Investigació Pedagògica—corresponents al Gener 1917, una correspondència de Sitges, sotscrita per les sugestives inicials T. C. C., que deia així: "Els curiosos de les coses de l'esperit es lamenten que no s'hagi concedit a Sitges una de les Biblioteques populars tretes a concurs per la Mancomunitat de Catalunya, i algú, contrari a l'Ajuntament que governava el nostre poble, es plany que no se hagi fet per part dels qui hi eren obligats, cap esforç en aquest sentit". El fresc corresponçal vertia, en les transcrits ratlles, tot el fel engolit durant els dotze anys de feconda "Acció Administrativa" dels nostres homes. Un dia o altre, però, fora forços tornar-li fer empassar la pócima.

Canvi de situació

Per Cap d'Any de 1916, la majoria de l'Ajuntament presidit per Don Pere Carbonell Mestre, deixava el govern de la vila, i amb ell, com és natural, tota labor directa. Una de les més pregones recances era aquesta de la Biblioteca Popular. Nosaltres tindrem prou delicadesa per a no exposar a la profanació d'aquesta polèmica, les reverenciades personalitats de la nostra terra, però ens cal afirmar rotundament que la concessió de la Biblioteca a Sitges hauria sigut un fet en el segon concurs obert en 1916, en el qual la Corporació presidida per Don Simón Llauredó Clarà no tingué a bé pendre hi part.

Fent mèrits

Resulta irrisori comparar la catalanitat de l'Ajuntament actual amb la dels nostres amics. Hi ha patotxades que semblen quedar-se dintre el clòs de la població, però que fendeixen l'espai, i van més lluny. Les salutacions de cortesia d'are i les ditiràmiques gazetelles de "El Eco de Sitges", no són realment suficients per a tapar amb un vel pudorós la verbola irritant den Mitjans contra la llengua catalana, en ple Consistori, ni les encare molles facècies literàries del susdit periòdic contra

el moviment nacionalista,—i, con cretan, contra la "jerga lliguera" que deia ell,—ni l'història concupiscent del famós director espiritual de la colla, «Don Buena-ventura Julià i Masó».—En pujar les escales de la Casa de la Vila els sis elets de la Coalició, tot Catalunya fou sabedora que Sitges acabava d'entregar-se a mans dels cacics d'antany, servidors de una rovellada ideologia.

La veritat

La veritat és doncs, llegidor benivolent, que l'Ajuntament presidit per Don Pere Carbonell Mestre sol·licità la Biblioteca Popular, obtenint belles esperances d'esser-nos concedida en 1916; que l'Ajuntament presidit per Don Simó Llauredó Clarà, no és preocupat de laborar per a l'obra de cultura empresa,—més atent a les intrigues mesquines que a les gestes grans,—i que, per tant, fou un dessidís. Ho sostenim.

Vers una possibilitat

L'haver suscitat nosaltres la qüestió que ens ocupa, podria mostrar la nostra sed de cultura, i fer que, previa sol·licitud—que creiem s'ha formulat suara,—els treballs de 1915 donguessin un fruit meravellós durant el regnat dels nostres adversaris. Sincera-

ment devem confessar que per a la catalanització de la nostra vida i per la glorià excelsa de la Nova Catalunya no ens dolen prendes.

A cada hù lo seu

Les malèvoles insinuacions del famós corresponsal dels "Quaders d' Estudi", no era just que quedessin en peu. Veus aquí el motiu d'aquest article, i de altres explicacions fora d'aquest lloc.

Deu vulgui, amb tot, que un dia no llunyà, ens sigui dat comptar, en les files del Nacionalisme, encare que amb caràcter de arribista, an aquesta gent d'heterogenia estructura espiritual.

Disquisicions

II

El paragraf copiat d'en T. V. O., sinònim de Tenacitat, Venjança, Odi, acabava així: "se repita el fenómeno de 1903, en que nuestros amigos cedieron voluntariamente el gobierno municipal, sin luchar siquiera en los comicios para retenerlo".

Voluntariament, sense lluita eh? Quan no falta el setè falta el vuitè i moltes vegades amb tots dos. Si ens parlés de coses i fets del segle quinze potser encare ens hi faria creure, però de la fetxa citada no fa tants anys perquè ns hagin oblidat de que nosaltres varem pendrer part amb aquella creuada i si no tinguéssim la seguretat de que menteix descaradament, com de costum, ens hi confirmaria ell mateix amb aquest altre paragraf que diu: "El asalto al gobierno de este Municipio en 1.º de Enero de 1904 tuvo la principal finalidad de producir la vacante de la Secretaría".

La contradicció és manifesta, *porque sin lucha no hay asalto* i si la resistencia va ser relativament dèbil, no fou per a cedir voluntariament el poder sinó perquè tota resistencia era inútil, perquè la victoria de 1904 no va ser cap fenomen, ni cas fortuït, sinó l'explosió de la indignació popular que va manifestarse espontàneament contra el pillatge i el desconcert. Per això la lluita no va revestir la grandiositat de vèncer un adversari formidable, sinó que va tenir tot el caràcter de una escombrada seguida de la indispensable desinfecció.

No va ser poca la feina de posar les coses amb ordre en les oficines municipals ahont la documentació no podia estar més abandonada i els comptes mesembolicats. Aquell desconcert i el deute que creixia per moments van produir la corrent d'opinió contra la situació insostenible de 1903 quin regisme en mans d'un vividor inepte, ens portava al final del desastre i a la vergonya de veure intervinguts directament els efers municipals per agents del govern central.

Això es precis impedirho a tota costa i com a treball preliminar és natural que s'pensés amb treureli atribucions que tenia, usurpadés el causant principal d'aquell estat de coses, el secretari que hi feia tot

menos cumplir amb la seva feina i un nucli de ciutadans benemèrits varen posar-se al servei del poble fins a regenerar la administració i reorganitzar els serveis municipals. De que varen sortir-ne airoso els fets ho demostren i de que varen estar a l'altura de la seva missió ho diu l'actitud airada de l'ex-secretari En Julià, tot Tenacitat, tot Venjança, tot Odi, que els va combatre per tots els medis imaginables.

Tan descarada i violent se torna l'actitud del Secretari que no podia acomodar-se al simple exercici del càrrec apesat de brindar-li el ram d'olivera, que no's va poder tolerar per més temps seguis ocupant un lloc de confiança qui tots els dies insultava grollerament a les dignes persones que l'havien respectat apesat dels molts fundats motius per expulsar-lo ignominiosament, com se feu més tart.

Una vegada destituït i posats en evidència molts extrems d'ordre tècnic administratiu que demostren pobres facultats per a desempeñar brillantment la Secretaria aixís com sobrada malícia per complicar les coses en benefici propi, un home més pulcre, més sincer i sobre tot més patriota que no ha de volguer ser obstacle per a pacificar els ànims, se hauria retirat a casa seva apartat de les lluites locals, per que qui porta l'estigma del fracàs i ha sigut rebutjat per l'opinió, lo millor que pot fer és passar desapercbut.

Mal aconsellat per un sàdic desitjador de dominació i creient-se superior als altres, ha fet tot lo contrari per a rehabilitar-se.

Inspirat en els principis de Tenacitat, Venjança i Odi, però convençut de que ningú el seguiria aixecant bandera de partit, va posar-se a donar impuls al socialisme local i afalagar les classes obreres, fent a la vegada el paper de víctima, atraient-se elements inconscients i cercant apoi entre remarcats intransigents retiristes que per ofuscació i un apassionament impropri de persones sociables es presten a solidaritzar trapasseries i actes o anhels immorals per esperit de contradicció, per a mortificar als altres o per enveja en malhora concebuda de que els significats partidaris de l'altre bando tinguin la representació del poble.

Aquí, trist és dir-ho, de tot se fa qüestió de cassino, tot se subordina als interessos de classe i a la preponderancia de les persones.

Copiem ara un altre paragraf d'en T. V. O., que té quelcom d'interès pel seu significat en aquesta qüestió:

"Tal turno pacifico de los partidos locales sería quizás la clave para llegar a la completa pacificación de Sitges, como sin pacto se había conseguido durante los veinte años que precedieron al 1.º de Enero de 1904, pero, al efecto, serían indispensables bases seguras para que el ejercicio del poder no se empleara en tiranizar al adversario".

Molt bé! sembla talment que ho

digui de bona fe i que no hagi romput mai cap plat ni cap olla, i pensar que n'ha rompuda tanta de pisa i que la ha pagada la pùbilla! Sobre aquest paragraf s'hi podrien escriure moltes quartilles, però seria discutir punts de vista oposats i per lo tant creiem millor deixar-nos de claus i bases i simplificar la qüestió que seria resolta d'un modò senzillíssim i és el següent: la separació total d'en Julià de Casa de la Vila, abdicant per sempre de les seves pretensions de dirigir l'opinió.

Ja veuen si la solució és practicable i còmoda.

Allavores creuríem qu'En Julià sent quelcom d'amor a Sitges, per que deixaria de ser un obstacle.

No té l'Ajuntament el seu Secretari apte para desempeñar el seu comés i que deu serho en virtut de poseir tres carreres amb notes de sobresalient? Doncs per que hi ha d'haver un intrús, per que s'tolera l'intromissió d'un home desacreditat per molts conceptes?

Meditin sobre aquesta solució tots aquells que pomposament se diuen pacifistes i poden influir en el bon encauzament de les qüestions locals posant l'interés col·lectiu sobre les conveniències de partit.

Actualitat

Impertinències pertinents

Sr. Alcalde: Ja tenim per descomptat que anem a predicar en desert i que per lo tant es sermo perdut; i el considerem perdut en lo que fa referència a V. S. i dignes companys, perquè ens separa una gran distancia. V. S. està massa baix i nosaltres a una decorosa altura de la qual no ens és possible descendir, però refiant de que encar que sia una remor llunyana arribarà a V. S.: entrarem en materia i com a superior jeràrquic i prescindint de la part que hi pugui tenir en lo que anem a exposar els que estan per sota V. S., os direm què... ¿per quina raó no es fan treure els pedrals que ocupen la via pública en el Torrent de les Tapias junt al xalet Villa Tula que més d'un i més de dos ja hi han corregut perill de pendre mal i el que s'al cap de munt del carrer Francisco Guma junt a la Carretera?

¿Qui és el culpable d'aquest abandono que amenassa en convertir-se en una ocupació indefinida?

¿Es obrant aixís com se pot exigir als governats el compliment de les O. M.?

¿Per a quant ens deixa l'arreglò del passeig de la Ribera, quin malíssim estat motiva una continuada crítica tant dels de casa com dels de fóra, aixís com també el descuit de les palmeres?

I ara, la més groixuda de totes les hagudes i per haver, i que sols tocarem d'esquitllada, puig val la pena d'estirar-la en tot lo que dongui de si.

¿Sab V. S. i els grans higienistes de la barriada obrera oriental

de la vila que el forat de desaigua de les noves clavegueres en la platja de Sant Sebastià, sota el mur de la Torreta, està *obstruït completament* per un banc de sorra de més de deu metres de llarc fins la vora l'aigua i més d'un de alsada?

La imprevisió i el descontent boi sempre donen aquets resultats; però en cambi els *patrocinadors de tan magna obra de higienització* ja han assolit el profitós resultat que se'n esperava i amb una tranquil·litat i una frescura inconcebibles s'aniran cobrant empalmes, perquè la qüestió són quartos, que la brutícia ja veurem per ont sortirà.

¿Veritat, aont ets?

L'últim nombre de la G. del G., en la ressenya de la sessió municipal ordinària del dia 11 del corrent, omiteix premeditadament tot quant va dir el regidor Llansó, sobre la bassa putrida de la Riera Grossa i que nosaltres feim constar al descriure avui la esmentada sessió.

Dos coses volem fer constar per aquest fet: primera, que solament les nostres ressenyes de les sessions municipals són d'una fidelitat absoluta i que per lo tant totes les censures que s'ens puguin dirigir per suposades faltes no són no més que malèvoles imputacions per portar a l'opinió un estat de confusió i de dubte que afavoreixi la consecució de certs afers municipals; i segona, que és un deure primordial informar de tot quant pugui fer referència a evitar el *quebrantament de la salut pública*.

Per alguns el *salus populi*, si no porta al darreré quelcom que es toqui i es fiqui cap a la carter a o altra banda, no és la tal *suprema lex*.

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 11

La presideix l'Alcalde; assistint-hi els senyors Mitjans, Bosc, Carbonell Company i Llansó.

Es aprovada l'acta de la sessió anterior. Es dona compte de la resolució donada pel Governador Civil als recursos presentats contra els pressupostos de 1917 per don Joan Marsal i don Rosendo Bartés, sobre els arbitris de vigilància nocturna i beneficis del veraneig; i quin falló és el primer favorable als recurrents i el segon favorable al municipi. Queden enterats.

S'aprova la recaudació de Consums i Matansa del mes d'abril quina cantitat puja a 4047'81 pessetes.

Es dona permís per fer obres o don Pelegri Roses i a «Riegos y Fuerzas del Ebro»; passant a Comissió el de donya Rosa Rafols Forment per aixample del kiosk que té a la Ribera i cambi de teulat.

S'aproven els comptes per electricitat dels mesos de Mars i Abril.

S'autoritza a l'Arcaldia per que pugui gestionar a la Direcció de la deute del Estat els cobros de crèdits d'aquesta vila.

En Carbonell Company explica que al anar el diumenge a pagar la contribució com es veu hi havia hagut concorrencia, hi havia quiscunes cadires escampades, i entrà el Sargent de carrabiners i es va despatxar al seu gust contra la gent de aquest poble, tractant-los d'incults, perquè hi havia les cadires arreglades; que ell no li va voler contestar allà, fent-se el mut, i proposa que per consideració als veïns s'els tregui de l'edifici.

L'Alcalde diu que ells tenen permís de estar-hi interinament perquè ho demana-

ren, però que estarà per lo que el Consistori acordi.

En Bosc creu que té raó en Carbonell Company, però com sigui que no foren els oficials sinó un individu, doncs el tinent i capità no'n saben res, demana se'ofici al Capità l'acort de l'Ajuntament i que s'obligui an aquest individu a reparar l'insult i de no fer-se aixís que se'ls tregui.

L'Alcalde és del parer d'En Bosc de que el Sargent dongui una explicació al Consistori.

En Llansó diu que lo practíc és dir al Capità que les oficines són molt justes i que lo més aviat possible es busquin lloc per traslladar-se, ja que ells ho demanaren interinament i això ja d'una massa perquè aquell lloc es necessita per altres coses, com pel cambi de la Biblioteca.

L'Alcalde diu que en el fondo és lo mateix que volia dir En Carbonell, i s'acorda lo manifestat per aquets dos senyors després de manifestar que el Sargent és persona culta, que deuria estar de mal humor i van pagar-ho les cadires i de rebot el poble.

En Bosc demana a l'Alcalde i al concejal encarregat de les cases barates que gestionin de els patrons que les fan, com a súplica, pregant-los hi la conveniència de que lloguessin els paletes de la localitat parats, avans que'ls forasters, perquè de no ser aixís, *maldita* la gracia de les gestions fetes perquè es donguessin les obres als constructors d'aquí; trova que és molt injust de que no s'lloguin als paletes d'aquí que tenen família constituïda i en cambi s'en busquin de forasters.

L'Alcalde diu cridarà als patrons i els hi dirà que això ho veuria amb agrado el Consistori, però que també fóra convenient els paletes que no tinguin feina ho comuniquin al Alcalde perquè ell els hi gestionaria el treball.

En Llansó diu que el Consistori amb tot això no hi pot fer res, que són coses de la societat de resistencia.

Contesta en Bosc que ha fet la moció com a concejal i no com a societari i queda acabat aquest assumpte de conformitat amb en Bosc i l'Alcalde.

El mateix Bosc diu que com s'apropa el istiu i venen moltes famílies en busca de salut, es fassin per més seguretat analitzar les aigües dels «Acueducte Villanovés» i «Príncipe Alfonso». La presidencia promet complaure.

El propi Bosc segueix dient que com s'apropen les vacances i els nens van pels carrers fent mal, que en lloc d'un mes de festa ja en fan mitj i mitj amb especulació, que siguin dos els mesos de vacances de les escoles, i que com els locals no reuneixen condicions, en aquets mesos de calor tan forta els mestres els portin a donar-los-hi classe cap a fóra i aixís mestres, deixebles i poble hi guanyarien i els nens no anirien perduts pels carrers.

La Presidencia contesta que li sembla que la proposta d'en Bosc és un xic difícil per la carencia d'arbrada, però que de tots modòs atèndrà el seu prec, transmetent ho als mestres.

Continúa en Bosc, dient que les palmeres del passeig fan llàstima, que petits i grans per arrencar els dàtils les fan malbé, que fins un de ben gran, quin nom no sab, (pot preguntar-ho a en Mitjans) ho feia amb un samalè; que sab que això succeeix de dotze a una, tots els dies i els dijous a la tarda; demana que s'expurgin els dàtils o que s'hi posi més vigilància i que an els grans se'ls escarmenti imposant-los una multa.

Sobre si els treuran o no, hi intervenen tots i com ara els pnsos tenen feina, els dàtils fan més bonic i no hi ha cantitat en pressupost per espurgar-les, s'acorda extreure la vigilància i posar multes.

Segueix en Bosc dient que hi ha una cosa que ho volia fer per escrit, però com no ha tingut temps, ho farà de paraula i és que vol que els seus companys de majoria li acceptin la dimissió que presenta amb caràcter d'irrevocable; del càrrec de Administrador dels Serenos; explica com se troven els equips i que ell es creia que el Governador Civil haguera aprovat les quotes que's posaven en el presupost per obligar a pagar an aquets potriotes que tant blasonen d'estimar a Sitges, i que no paguen als serenós, per fer-los exigir que paguessin lo que pagaven avans i que com no ha vingut aprovat, dimiteix.

L'Alcalde demana que segueixi en el seu càrrec i diu que el desastre dels serenós és degut an aquets senyors i que ni l'Ajuntament ni l'Administrador no'n són culpables.

En Bosc insisteix, afegint que si se'n encarregués altre concejal qui sab no's trobaria en certs apuros i ho portaria millor; diu que els serenos no tenen ni fanals bons, ni capots; etc.

En Mitjans diu que ja tothom sab de lo qu'és causa; creu-és per demés que dimiteixi.

En Llansó diu que perque no es pugui comprar xuxo i fanal, no és causa per dimidir, doncs un altre Administrador se trobaria igual; que si li falten diners per adelantar que'ls demani a la caixa; s'extén sobre els serenos: si ara es recorden que no tenen fanal ni capot i que si els tenen massa bons els hi poden pendre, doncs els tenen bastant descuidats, i ell s'hi atreueix i que per no tenir aquestes coses no és prou per dimidir.

En Carbonell Company creu que més que res és perque devegades té d'adelantar algun quarto i ell no'n té.

Li contesten que vagi a la caixa.

En Bosc diu que els responsables no són les administracions passades que no volien que els serenos anessin equipats, doncs al hivern, quan plou, han d'anar amb el paraigua, xuxo i fanal. (En Llansó interromp dient que ja troben alguna entrada) i que les censures són per l'Administrador.

Per fi s'acorda no admetre la renúncia d'en Bosc i aquest la retira.

En Llansó diu que an el barri de les Coves existeixen dos cassos de febre, i que segons el metje Benaprés, això pot venir de l'aigua que hi ha enxarcada a la Riera, i vol es miri.

L'Alcalde diu que com és difícil la dissecció s'hi tirará petroli com l'altre vegada, doncs com les aigües aquelles són pluvials va molt bé per matar els mosquits.

Segueix el senyor Llansó recordant al Alcalde vegades en Santiago Rusiñol per si deixa o no visitar el Cau-Ferrat, doncs a un de Can Rigolet el fan anar a can Genís i viceversa i d'aquí a can Pilsen, i si és guapo li obren o al revés, i així, veient an ell sabran a què atendres. L'Alcalde promet atendre'l, i va dient en Llansó que ara s'acosta l'istiu que l'Alcalde miri que no s'hi posin els coves de peix al Cap de la Vila, perque no lliguen amb les flors, doncs els coves allí i sobre per ell no solament al istiu sinó tot l'any.

L'Alcalde promet complaure'l i s'aixeca la sessió al cap d'una horeta justa de comensada.

Dietari de la vila

DISSABTE

Per falta de número d'individus que indefectiblement han de concorregut, no pod celebrarse la Junta de Vocals Associats convocada per a dos quarts de set de la tarda a l'objecte de tractarse de la modificació del Pressupost i liquidació de crèdits i deutes a l'Estat.

Preveient ja lo que avuy succeiria, la papereta senyala la segona convocatoria per al dimars prop-venent, o sigui 72 hores després de la primera, — nou sistema que no sabem d'aquí ha sigut tret, doncs nosaltres en la Lley sols sabem trobarhi que determina 48 hores o 8 dies, més tart, per a les segones convocatories.

Quan fins en una cosa tan rutinaria com aquesta s'arriba a la confusió, ¡calculis quina deu poguer ser l'«habilitat» dels inhàbils!...

A quarts de vuyt de la vetlla, fa cap molta gent al Baluart, a La Punta i als seus voltants, per haver corregut la veu de que mar endins se sentien canònades procedents a ben segur de la topada entre algun vaixell armat i algun submarí; haventse pogut apreciar per part d'alguns curiosos la resplandor de les fogonades, segons sembla.

DIUMENGE

Conforme havíem anunciat, en el primer tren del matí arriben els que han pres part en la surtida organitzada per la Secció de Propaganda i Excursions de l'Ateneu Obrer del Districte Segon de Barcelona, adherit a la Lliga Regionalista de la ciutat comtal.

Va al cap dels Excursionistes el digne President de dita entitat, que ho és el Tinent Alcalde de l'Ajuntament barceloní D. Josep Rovira i el Concili directiu de la esmentada Secció, amb el seu her-

mós i artístic banderí portat pel President de la mateixa, Sr. Montreal.

Molts dels socis van acompanyats de les seves famílies, formant un conjunt de més d'un centenar d'individus.

A la Estació són rebuts pel Secretari de l'Ateneu de Forasters i el representant de BALUART DE SITGES, Sr. Masip; i seguidament es dirigeixen a la Plaça de la Constitució, ont s'aixeca el monument a l'illustre Dr. Robert, en el qual hi depositen una bonica corona de flors naturals que ostenta una llacada amb les barres catalanes i en la que hi ha la dedicatoria de la entitat.

El Sr. Rovira, en breu i sentit parlament, fa ressaltar les grans qualitats i virtuts de l'eminent patrici a qui dediquen aquella humil prova d'homenatge i que haurien de servir d'espill a tots els que senten amor a Catalunya.

Després visiten la Casa de la Vila, acompanyats del regidor senyor Llansó; recorren totes les dependències i deixant disposat l'estandart en l'hermós saló de sessions.

Visitada La Punta i la Ribera, de quins pintorescs llocs treuen varies fotografies, fan cap a la societat El Retiro, ont es desdijunen.

En acabat, els excursionistes es dirigeixen al taller-museu Cau-Ferrat, quines sales ressegueixen, com també els exteriors de Marycel.

Visiten la Plaça Mercat; recullen de la Casa de la Vila l'estandart, i després d'haver fet provisions de Malvasia i de haver visitat l'Hospital de Sant Joan Baptista recorren totes les dependències, marxen cap a Vilanova en el tren de quarts d'onze.

Per no incorre en repeticions hem deixat de consignar els elogis i alabances que merescut per part dels distingits visitants tot quant han pogut contemplar i admirar de nostra vila.

Al donarlos-hi comiat, es mostraven molt satisfets i agrats, reflexant-se en els semblants de tots ells la expressió de la més cordial alegria.

Al llegir-se en els periòdics de Barcelona l'esclatant triomf obtingut pel nostre Santiago Rusiñol amb la estrena de la seva producció teatral *L'auca del senyor Esteve*, va transmetre's ell el següent telefonema:

«Santiago Rusiñol.—Barcelona.—La Junta Directiva del «Prado Suburense», els amics de sempre i admiradors vostres, m'encarreguen vos endressi la més sincera felicitació pel grandios exit de *L'auca del senyor Esteve*.—PLANAS.»

No volem pas descriure el tragic espectacle registrat a quarts de vuyt del vespre en plena via pública i que havia tingut el seu proteg repugnant — sense cap intervenció autoritaria — al mitgdia al Cap de la Vila i en l'encreuement de les Carreteres.

La negligència, l'abandó i la tolerancia ens han portat a un estat tal, que ja may s'havia arribat ni a la vora, de bon troc.

Es deure essencialissim de l'autoritat, si no evitar al menys prevenir, posant-hi de la seva part tot quant humanament li sia possible.

A aquest pas, si no se hi aplica prompte un remey radical, qui sab fins aónt arribarem.

Avuy ha sigut ells amb ells, demà potser sigui amb algun vey que no vulgui socorre an algun d'aquels explotadors de la caritat; i allavors, si desgraciadament arriba aquest cas, no cal dir que les conseqüències podrien ser força lamentables. I s'ort encare de tenir aquí guardia-civil, que ha evitat la impunitat.

Sense haver arribat a un epíleg tan sensible, vegi-s lo que deya *El Eco de Sitges* de 23 de Juliol de 1907, en la crònica local:

«Nos duele tener que insistir con lamentable frecuencia en el abandono con que la Alcaldía atiende todo lo referente a la plaga de la mendicidad pública; pero son tan justificadas las quejas y tan continuados los abusos, que hemos de protestar enérgicamente se convierta Sitges en centro de operaciones para toda clase de insolencias por parte de mendigos de oficio...»

Quelcom més hi podríem afegir nosaltres, a lo dit pel setmanari oficios en la actualitat, doncs no hi ha punt de comparació entre lo que allavors es feya per part de les autoritats i l'estat d'ineria, apatia i negligència que ara patim.

¿Serà veritat que 'ns anem africanitzant, o és que cal solament pensar en afavorir als amics i lluir les insignies del càrreg?

DILLUNS

Venen a la nostra vila l'illustre filòleg Sr. Rubió i Lluc, eminent literat i catedràtic de Grec de la Universitat de Barcelona; el Sr. Cònsul de Grecia en dita ciutat i dos notables helens, tots els quals visiten el «Cau Ferrat», del que n'queden admirats, i demés edificis públics; la Ribera, amb el monument al Greco, davant del qual es descobreixen, pronunciant breus paraules, en sa llengua nadius, en elogi de l'eximí candidat; van a l'Hotel Subur i després retornen a la ciutat comtal, molt complacuts de la seva vinguda.

Signada pel regidor D. Esteve Barrachina és entregada al Secretari de l'Ajuntament una instancia dirigida al Alcalde sollicitant varies certificacions del Padró Municipal i sorteig de quintos de l'any 1915, quins documents han de ser remesos a la Junta provincial del Cens Electoral.

El Secretari acusa rebut de la entrega sense fer cap observació.

Ja entrada la vetlla entrega la seva anima al Creador, després d'haverli sigut prodigats els auxilis esperituals, l'estimat compatrici D. Antón Mussons Mirabent, de 72 anys d'edat.

Persistent afeció havia anat en pocs anys malmetent el seu organisme, que anava continuament cedint a la fatal escomesa.

Cuba havia sigut sa residència, en la seva juvenesa; alcançanthi, a l'acopi de treball i laboriositat, un benestar per a poguer disfrutar d'una vida tranquil·la en la seva patria i en la dolça companyia de la seva esposa i fills.

Cal remarcar que l'Sr. Mussons sempre havia mostrat la seva identificació amb tots els actes dels Ajuntaments de Acció Administrativa que des de l'any 1904 ensà havien vingut succeint-se.

A les moltes proves de condol que han rebut la seva aflicta viuda, filles i de més familiars, per tan sentida pèrdua, preguem sigui acceptada la que 'ls hi enviem des de aquestes columnes.

DIMARS

Amb motiu d'ésser avuy la festivitat del Sant pagès, a les sis del matí se celebra en la Parroquia Iglesia Ofici solemne, acabat el qual surt la típica processó portant el tabernacle del Sant, cap a la Creu dels Escarbatís, que ha sigut coberta i adornada amb profusió de flors per En Jaume Espasa; procedint-se des de allí dalt a la benedicció del terme.

Una hora més tart de la marcada en la convocatòria, es reuneix la Junta de Vocals Associats, presidida per l'Alcalde i amb assistència de quatre regidors de la majoria i un vocal associat, que, per més senyes, és el director de l'orgue oficios de la majoria.

Aprovada l'acta de l'anterior es dona compte de la resolució governativa respecte 'ls pressupostos, en la que s'anula l'arbitri creat amb destí al sosteniment de la vigilancia nocturna.

En Font demana que no s'treguin les 400 pessetes consignades per gastos de material dels serenos, i com que hi ha capítols en que s'ha recaudat més de lo consignat, poden repartirshi.

En Bosch diu que, per a evitar feyna, s'incloguin les 400 peles en el cèlebre impost sobre «beneficis del veraneo», que ja és de 1.500; i així quedara nivel·lat (2) el pressupost.

Acordat de conformitat, es llegeix la relació de crèdits i deutes pendents entre l'Estat i el Municipi; quedant aprovada, per a ésser remesa a la Delegació d'Hisenda de la Provincia.

Segons dita relació, l'Estat deu al Municipi 15.790 pessetes, i aquest deu a n'aquell 3.607 idem.

DIMECRES

Es notifica al regidor Sr. Barrachina una providencia de l'Alcaldia fentli saber que l'dia 5 del corrent va acabar el plaç de rectificació del Cens electoral i que, per lo tant, els certificats que va sollicitar el passat dilluns no poden ser extesos en paper comú, sino que estan subjectes al pago dels drets municipals i paper sellat corresponents.

Quarantavuyt hores han sigut necessaries per a pensar si seria una galleda, una buyola o una mitja bota, lo que

donaria més bon resultat per a ficarhi els peus.

Res; que fan com els ous: quan més bullen són més durs.

Seguides de nombrosos acompanyament, a les onze del matí son conduïdes a sa darrera estada les mortals despulles de l'apreciat compatrici D. Antón Mussons Mirabent, al cap de quin fèretre que lesanca i que es transporta en la luxosa carroça arriada per quatre briosos cavalls, hi figura una artística corona de metall, amb una dedicatoria dels nevots del finat. D. E. P. I

DINJOS

En dos autos procedents de Barcelona arriben a les sis de la tarda, els diputats provincials de la regió catalana senyors don J. M. España, don F. Bartrina, don A. Guasch, don A. Riera, don J. Puig i Cadafalch, don J. Estadella, don J. Mesures i don A. Pereña, que formen el Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya, per celebrar la primera sessió sots la Presidencia de don Enric Prat de la Riba, per reunir-se oficialment a la seva residència temporal.

En la capella provisional del Monastir-Colegi de les RR. MM. Mercedaries, que es trova rebossant de concorrencia, s'efectua a les vuyt del matí la solemnal cerimònia de donar per primera vegada el Pà Eucaristic a varies alumnes de dit centre d'ensenyansa.

Gran profusió de llum i flors cobreix l'altar, sient el celebrant el Rvmt. Vica ri Mossen Pere Baixeras.

Ans d'acostar-se a la santa taula per rebre la Divina Forma, el senyor Regent, Dr. Xercavins, platica sentidament sobre la magnificència i transcendència del Sagrament de la Eucaristia. Durant la missa i comunió, canta la comunitat amb acompanyament d'armonium.

Les referides alumnes, són: Concepció Virgili, Delina Cusó, Dolors Capdevila, Dolors Montané, Josefina Dalmau, Josefina Font, Josefina Marsal, Josefina Picés, Josefina Raventós, Magdalena Escapa, Marina Selva i Montserrat Camps.

En la tarda de la tarda, dedicada a l'acta de Maria, té l'acta de renovació dels vots del Baptisme amb entrega d'escapularis de Nostra Dona de la Mercé.

Desitjem a totes llarga vida, servint un gratíssim record de tant compatriota festa.

En el Camaril del Santuari de Nostra Madona del Viayet, que mai fines i primoroses de gentils i encisadores donzelles han convertit en florit jardí, s'hi celebra a les deu del matí l'enllaç matrimonial de don Artur Ríos Armesto amb la bella i atraient senyoreta donya Margarita Bertrán Batet, quina unió beneeix el Sr. Regent, don Josep Xercavins, el qual endrega als nous casats un acertat parlament, rublert de cristianes reflexions que porten a la vida conjugal tota la ditxa i el benestar possibles en la terra.

Són padrins respectivament don Pere Carbonell Mestre i don Amadeu Bertrán Batet, i actuen com a testimonis don Sebastià Font Batentós i don Salvador Mestre Vallés.

Terminat l'acte religiós, contraients i convidats, en nombre de vinticinco, es traslladen al Hotel Sitges, des de quina entrada fins a la taula en que s'ha de servir un esplendit lunch, ha sigut encapçalat i transformat delicadament en un aromàtic i escaient jardí.

Els desposats surten cap a Barcelona des d'ont es dirigiran a la Corunya per embarcar el dilluns, dia 27, en el trasatlàntic «Reina Maria Cristina» cap a la Havana, per a dirigir-se a Guantánamo, ont residiran, doncs el Sr. Ríos forma part de l'important raó social «Bertrán, Batet y C.», de dita plaça.

Rebin els familiars nostra enhorabona i disfruti d'una inacabable lluna de mel la novella parella.

DIVENDRES

Han sigut dipositats a la platja, haventse donat coneixement a l'Ajudantia de Marina, set barrils, com de carga i mitja de cabuda, d'oli mineral, procedencia inglesa, sis dels quals foren portats air, des de uns sis milles enfora, per la barca sardinalera del patró Onofre Codina, i l'altre restant ha sigut portat avuy pel bastiment de Vilanova patronejat per Joan Torres Batlle.

Noves varies

Avui, aquesta nit, actuarà en el Teatre del Prado-Suburense la aplaudida companyia de opereta i sarsuela, procedent del Teatre Apolo de Vilanova, dirigida pel primer actor don Francisco Vidal i el mestre concertador don Rafel Cabas, i de la qual formen part la primera tiple Carme Alfonso, la tiple còmica Salut Rodríguez i bariton Dionís Labarta, posant en escena les obres: *El Pobre Valbuena*, *La Famosa* i *El Príncipe Bohemio*, aquestes d'unes últimes; estrena.

Les impresions que en tenim són d'un treball excel·lent per tota la companyia.

Ha obtingut el títol de Doctor en Dret, nostre estimat amic i compatrici don Antoni Ferrer i Robert.

Nostra més sincera i coral felicitació al jove doctor pel digne coronament de sos brillants estudis.

En la Assemblea general de les diputacions de les quatre províncies catalanes celebrada a Barcelona, en el Palau de la Generalitat de Catalunya el passat dilluns, dia 14, per l'elecció dels membres que han de formar el Concili Directiu de la Mancomunitat de Catalunya, fou reelegit en son càrreg de President per 61 vots, l'Excm. Sr. don Enric Prat de la Riba.

BALUART DE SITGES fa present al més il·lustre i meritíssim dels defensors de les reivindicacions de la terra, de la seva més sincera felicitació, pel nou otorgament de tan alta investidura.

Per extravio d'original donem fora de temps la present notícia del dia 6 del corrent.

Arriben en autos, sient hostes per molt poc temps del senyor Prat de la Riba, el senador i diputats regionalistes don R. Abadal, J. Bertrán i Musitu, F. Cambó, J. Ventosa; i el provincial F. Puig i Cadafalch.

Impremta: Sant Joan, 5; Vilafraanca

Banco de Villanueva

CÁMARA de SEGURIDAD

CAJAS DE ALQUILER para guardar documentos, joyas, valores, etc. etc.

PRECIO

Año: de 25 a 80 pesetas; Trimestre: de 15 a 50 id.

Balcó-Jardí

Modern aparell per a

FLORS en els BALCONS

amb dipòsit

per a recullir l'aygua.

AMB PATENT

Premiat en el

Certamen Floral celebrat pel Foment del Treball Nacional de Barcelona

Unica casa que s' dedica a objectes sols per a jardí i flors, plantes, gerros, torretes, tancaparterres, recull-mangueres, regadores saló sistema especial, cèrcols i er a torretes, etc.

Carrer del Pi, 11 : Barcelona

Aygua, 33 : Vilanova i Geltrú

Recader de Sitges a Vilanova

Varis viatges diaris

JOSEP ESCOFET:

Carrer Major, 1 : lletoria : SITGES

SOFRE BARATO

S' obté utilitzant les ensofradores de manxa: Les de més economia. Recomanades pels millors agricultors: Preu, 6 pessetes

Encàrrecs a Jaumet CORRUE

PELUQUERIA

Per retirarse del negoci, se'n ven una de molt acreditada, molt cèntrica i amb molta clientela; a Vilafraanca del Penadès. Informaran en l'Impremta d'aquest periòdic.

Antiga tenda El Paraíso de Josep Masip

Objectes d' Escriptori, Joguines, Quincalla, Llosa, Porcellana
Parelladas, 9 : SITGES :

DISPOSABLE PER A ANUNCI

Accesoris per a tires marques : cintes, oli, paper-carbó, &c Agencia : Smith Premier Leandre Carbonell Sant Pere, 12 : SITGES	Camiseria y Corbateria 32, BOQUERIA, 32 • BARCELONA • GRAN ASSORTIT en camisas, corbates, mocadors y tots els articles pertanyents al ram La Camiseria que ven més barata Especialitat en camisas a mida	SELLOS de cautxú, de goma i de metall Tampons Fetxadors Numeradors 9, Parelladas, 9
---	--	--

DISPOSABLE PER A ANUNCI

Disponible	VINOS de todas clases de cosecha propia Bodegas LA SITGETANA de Juan Magrans DESPACHO: Calle de Aragón, 339, chaffán a Bailén, BARCELONA Moscato dulce y seco • Milvasia de lliges superior Tinto • Claret • Rosado • Vinagre	Disponible

DISPOSABLE PER A ANUNCI

Aficionats al FOOT-BALL : llegíu el gran follet

Fo que debe saber el árbitro - Fo que deben saber los jugadores - Lo que debe saber el público

Preu, 30 céntims

ES VEN AQUI

9, Parelladas, 9